

Fedek olayı nedir?

Malatya'dan Muhammet Aysundu: "Fedek olayı nedir? Bu hususta ne Şiîler Ehl-i Sünneti, ne de Ehl-i Sünnet Şiîleri tam tatmin edemiyorlar?"

FEDEK OLAYI

Fedek, şimdiki adı Hait olan, Medine'ye yaklaşık 150 km uzaklıkta bir Yahudi köyüdür. Hayber'in fethinden sonra Peygamber Efendimiz (asm) ensardan Muhayyesa bin Mesud'u Fedek halkını İslâm'a dâvet için Fedek Köyü'ne gönderdi. Fedek Köyü'nün başkanı Yuşa bin Nun, topraklarının yarısını Peygamber Efendimiz'e (asm) vermek istediklerini bildirdi. Peygamber Efendimiz de (asm) bunu kabul buyurdu. Ve böylece Fedek arazisi savaşız teslim olduğu için, bu arazi Peygamber Efendimiz'in (asm) hususî tasarrufunda kaldı. Nitekim şu âyet de bu meselede amirdir:

*"Allah'ın, onların mallarından Peygamberine verdiği ganimete gelince: Siz ona ne at koşturdunuz, ne deve... Fakat Allah peygamberlerini, dilediği kimselere üstün kılar. Allah her şeye kadirdir."*¹

PEYGAMBERLER MİRAS BIRAKMAZLAR

Peygamber Efendimiz'in (asm) dar-ı bekaya irtihalinden sonra Hazret-i Ebu Bekir (ra) halife oldu. Ve Peygamber Efendimiz'in (asm) Hazret-i Âişe (ra) dışındaki muhtereme hanımları (ra), Fedek arazileri üzerindeki hisselerini istemek için Hazret-i Osman'ı (ra) Hazret-i Ebu Bekir'e (ra) gönderdiler. Bu isteğe ilk karşı çıkan ise Hazret-i Âişe (ra) oldu.

Onlara şöyle karşı çıktı: "Siz, Resulullah'ın (asm) şu sözünü işitmediniz mi: 'Biz peygamberler miras bırakmayız. Bizim bıraktıklarımız sadakadır. Bu mallar Muhammed'in (asm) ailesinin günlük ihtiyaçları için ve misafirler için sarf edilir. Benden sonra bu mallar benim yerime iş başına geçecek kişinin tasarrufundadır.'"²

Hazret-i Ebu Bekir (ra) Hazret-i Fatma'ya (ra): "Ey Resulun kızı! Ben Resulullah'ın (asm) 'Bunlar, benden sonra, Müslümanların ortak malıdır.' dediğini işittim."³ dedi.

Peygamberimiz'in (asm) sözünü işitince Peygamberimizin (asm) mübarek eşleri ve

kızları isteklerinden vazgeçtiler.

Peygamberimizin (asm) mübarek hanımlarının ve kızlarının Peygamberimizin (asm) sözünden haberdar olmamış olmalarında şaşılacak bir durum yoktur. Nice hadisler vardır ki, sahabelerin hepsi duymamıştır; ama biri duyunca diğerlerine bildirmiştir. Ve sahabeler birbirine itimat etmişlerdir. Bu meselede Ehl-i Beyt de itimat etmiştir.

Müslümanların da itimat etmeleri gerekir.

HAZRET-İ ALİ DE EHL-İ BEYT'İ VARİS YAPMADI

Fedek arazileri böylece halifelerin tasarrufunda kaldı. Hazret-i Ebu Bekir (ra), Peygamberimiz'in (asm) hane halkını bu arazilerin gelirlerinden faydalandırdı. Hazret-i Ömer de (ra) Fedek arazisinin mülkiyetini olmasa da idaresini ve gelirlerini Peygamberimiz'in (asm) eş ve çocuklarına tahsis etti. Sonraki halifeler de buna uydular.

Bilhassa dördüncü halife Hazret-i Ali (ra) bu taksimattan razı olmasaydı ve bu konuda Peygamber Efendimiz'in (asm) bağlayıcı sözü bulunduğundan emin olmasaydı kendinden önceki halifelerin uygulamalarını değiştirir, Ehl-i Beyti bu araziye varis yapardı. Ama yapmadı. Ne Hazret-i Ali'nin (ra) böyle bir tasarrufu oldu, ne de Hazret-i Hasan'ın, Hazret-i Hüseyin'in (ra) veya başka bir Ehl-i Beytin artık bu yönde herhangi bir talebi olmadı.

BU HADİSEDEN BİR NİZA ÇIKARMAMALI

Fakat o gün bu gündür Şia'nın Ehl-i Sünnetle ihtilâf konularından birisi bu mesele oldu. Meselâ Abbasî Halifesi Seffah, ilk hutbesini okuduğu zaman, boynunda Kur'ân asılı bir adam yaklaşarak: "Benimle hasmım arasında şu Mushaf'la hükmet." der. Seffâh: "Hasmın kim?" diye sorunca: "Ebû Bekir'dir, Fedek arazisini bize vermemiştir." der. Halife: "O sana zulüm mü yaptı?" deyince, adam: "Evet!" der. Seffah: "Ömer de zulmetti mi?" der. Adam: "Evet!" der. Seffah: "Osman (ra) da mı zulmetti?" Adam: "Evet!" der. Seffah: "Ali de mi zulmetti?" deyince adam bu sefer susar. Bu defa Seffah: "Müslümanlar arasında niza çıkarma!" diyerek adamı azarlar.

Mesele bundan ibarettir. Bir Ehl-i Beyt âlimi olan Bediüzzaman da diyor ki:

"Ey ehl-i hak olan ehl-i sünnet ve Cemaat! Ve ey Âl-i Beyt'in muhabbetini meslek ittihaz eden Alevîler! Çabuk bu manasız ve hakikatsiz, haksız, zararlı olan nizaı aranızdan kaldırınız... Siz Ehl-i Tevhit olduğunuzdan, uhuvveti ve ittihadı emreden yüzer esaslı rabıta-i kudsiye mabeyninizde varken, iftirakı iktiza eden cüz'î

meseleleri bırakmak elzemdir.”4

Dipnotlar:

1- Haşr Sûresi: 6.

2- Buhari, Feraiz, 3, İ'tisam. 5.

3- Buhârî, Meğâzî, 14; Müslim, Cihad, 49; Ebû Davud, İmâre, 1.

4- Lem'alar, s. 52.